

การพัฒนาแบบเสื้อผ้าสไตร์วินเทจจากผ้าไหมย้อมมะเกลือ

วารารณ บันเล้งลอย^{1*}, ภารสา แสงโพธิ์แก้ว¹, ศิริวิมล งามสมชาติ¹

The Development a Vintage Clothing Style from Ebony Dyed Silk

Waraporn Banlengloi^{1*}, Parasa Sangpokeaw¹, Siriwimon Ngamsomchat¹

¹ สาขาวิชาสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล อัญบุรี จ.ปทุมธานี

¹ Department of Textile and Clothing, Faculty of Home Economics Technology, Rajamangala University of Technology Thanyaburi, Thanyaburi, Pathumthani, THAILAND

Corresponding author. E-mail address: waraporn_w3@rmutt.ac.th

Received: 1st Sep 2022 ; Revised: 19th Oct. 2022 ; Accepted: 24th Oct. 2022

DOI : 10.14456/jhet.2022.9

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนารูปแบบเสื้อผ้าสไตร์วินเทจจากผ้าไหมย้อมสีมะเกลือและสำรวจความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อเสื้อผ้าสไตร์วินเทจจากผ้าไหมย้อมสีมะเกลือจากกลุ่มตัวอย่างเจาะจง เฉพาะผู้ที่สนใจในเสื้อผ้าสไตร์วินเทจ จำนวน 50 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าความถี่ ค่าร้อยละ และหาค่าเฉลี่ย ผลการวิจัยด้านพัฒนารูปแบบเสื้อผ้าสไตร์วินเทจจากผ้าไหมย้อมสีมะเกลือ ซึ่งได้ชุดต้นแบบ 3 ชุด ด้านผลสำรวจความพึงพอใจ พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงอายุ 21-23 ปี ด้านความรู้เรื่องผ้าไหมย้อมสีมะเกลือ เคยศึกษาเกี่ยวกับผ้าไหมย้อมสีมะเกลือ มีความชอบสีสันทของผ้าไหมย้อมสีมะเกลือ คิดเป็นร้อยละ 52 ผลการวิจัยด้านความพึงพอใจต่อรูปแบบเสื้อผ้าสไตร์วินเทจจากผ้าไหมย้อมสีมะเกลือทั้ง 3 ชุด พบว่ามีความพึงพอใจต่อรูปแบบเสื้อผ้าสไตร์วินเทจจากผ้าไหมย้อมสีมะเกลือโดยรวมอยู่ในระดับความพึงพอใจมากที่สุด อันดับ 1 คือ ชุดที่ 3 มีค่าเฉลี่ย 4.33 รองลงมาคือ ชุดที่ 2 มีค่าเฉลี่ย 4.27 และอันดับสุดท้ายคือ ชุดที่ 1 มีค่าเฉลี่ย 4.12

คำสำคัญ: มะเกลือ, ภูมิปัญญา, สีสรรชาติ, การปัก, วินเทจ

ABSTRACT

The Objectives of this research was to develop a vintage collection design from ebony dyed silk. And survey the satisfaction of consumers towards vintage clothing from ebony dyed silk from a specific group. 50 interested people. The research instruments was questionnaire. Data were analyzed using frequency, percentage

and mean. Research results for the development of vintage clothing styles from ebony dyed silk which received 3 prototype sets was found that most of the respondents were females, aged 21-23 years old, in terms of knowledge of ebony dyed silk who studied about silk dyed ebony and like the colors of ebony dyed silk the most liked accounted for 52 percent. The results of the research on satisfaction with vintage clothing styles from ebony dyed silk both 3 sets found that satisfaction with vintage clothing styles from ebony dyed silk was at the highest level of satisfaction. The highest was the third set with an average of 4.33, followed by the second set with an average of 4.27 and the final rank, set 1, with the average of 4.12.

Keywords : Ebony, Wisdom, Natural Color, Embroidery, Vintage Style

บทนำ

ชุมชนบ้านเมืองหลวง อำเภอห้วยทับทัน จังหวัดศรีสะเกษมีการปลูกหม่อนเลี้ยงไหมพร้อมๆกับการทอผ้าควบคู่ไปด้วยเพื่อผลิตสินค้าคือผ้าไหมย้อมมะเกลือ ซึ่งเป็นสินค้าที่มีชื่อเสียงของจังหวัดศรีสะเกษที่มีความสวยงามและความเป็นเอกลักษณ์ เนื่องจากผ้าไหมย้อมมะเกลือเป็นมรดกทางวัฒนธรรมที่สืบทอดกันมาจากบรรพบุรุษสู่ลูกหลาน วิธีการย้อมผ้าด้วยมะเกลือคือนำผลมะเกลือแก่จัดไปตากแห้งเป็นเวลา 3 สัปดาห์ ซึ่งผลมะเกลือแห้ง 10 กิโลกรัม บดให้ละเอียด จากนั้นนำผงของผลมะเกลือมาต้มด้วยน้ำสะอาด ปริมาตร 10 ลิตร เป็นเวลา 1 ชั่วโมงแล้วกรองด้วยผ้าขาวบาง 2 ครั้งจะได้น้ำสีย้อมจากผล (กนกวรรณ ยันตะบุศย์ และเกริกพล จำสมศรี, 2563) ใส่ผ้าที่มัดเตรียมไว้ลงไปต้ม ต้มต่อไปอีกประมาณ 30 นาที – 1 ชั่วโมง ครบกำหนดเวลาแล้วนำผ้าขึ้นจากหม้อนำไปล้างด้วยน้ำสะอาด 3 – 4 รอบแบบไม่ต้องขยี้ผ้า จากนั้นนำผ้าไปตากลมให้แห้ง

สีเป็นสิ่งที่มีความสำคัญอย่างหนึ่งในการดำรงชีวิตซึ่งมนุษย์รู้จักสามารถนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวันมาตั้งแต่อดีตกาล มนุษย์ได้ค้นพบสีจากพืช สัตว์ ดินแร่ธาตุๆ โดยนำมาใช้อย่างกว้างขวาง (บุญนำ พชรปิยกุล และคณะ, 2559) สีธรรมชาติจะมีโทนสีที่มีความเย็นตามากกว่าสีเคมี และยังมีเรื่องราวความเป็นมาของสีแต่ละชนิด ซึ่งบ่งบอกถึงภูมิปัญญาได้เป็นอย่างดี (ณัฐฤดี เงามะหวาน และเกษม มานะรุ่งวิทย์, 2565) การย้อมสีธรรมชาติเกิดจากภูมิปัญญาของคนซึ่งดำรงชีวิตอยู่ท่ามกลางธรรมชาติทำให้ได้เรียนรู้ที่จะนำเอาสิ่งต่างๆจากธรรมชาติมาใช้ให้เกิดประโยชน์มากที่สุด โดยการใช้ราก ลำต้น ใบ เปลือก ผล และดอก (พูลสุข บุญยเนตร, 2551) มาทำให้เกิดสี ซึ่งการย้อมสีธรรมชาตินั้นไม่เป็นอันตรายต่อสุขภาพของผู้ผลิตและผู้ใช้ และไม่เป็นอันตรายต่อสิ่งแวดล้อม วัตถุดิบหาได้ในท้องถิ่นและยังมีความหลากหลาย คุณสมบัติที่สำคัญของสีธรรมชาติคือละลายน้ำได้และจุลินทรีย์ที่สามารถย่อยสลายได้ง่ายซึ่งจะเป็นการลดสภาวะแวดล้อมเป็นพิษ (Songphan, 2550) สีเป็นอีกหนึ่งปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจในการเลือกซื้อผลิตภัณฑ์ของผู้บริโภค แต่สีสังเคราะห์มักก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพ ในปัจจุบันสีธรรมชาติจึงกลายเป็นทางเลือกใหม่ที่ผู้บริโภคหันมาสนใจมากยิ่งขึ้น (กุลวรรณ คำแสน และณัฐฤดี แสนสุข, 2563) สีย้อมผ้าที่ได้จากธรรมชาติมีสีหลักๆอยู่ไม่มากนัก ได้แก่ สีดำจากผลมะเกลือ สีน้ำเงินได้จากการหมักต้นคราม สีเหลืองจาก ต้นเข สีแดงได้จากครั่ง โดยทางชุมชนก็นำมะเกลือที่มีอยู่ในท้องถิ่นมาทำเป็นสีย้อมผ้าไหมซึ่งเป็นสินค้าที่มีชื่อเสียงของจังหวัด มะเกลือ(Ebony) ไม้ต้นขนาดกลางถึงใหญ่ สูง 10-30 เมตร ใบกว้าง 3.5-4.0 เซนติเมตร เปลือกต้นมีสีดำแตกเป็นสะเก็ดเล็กๆ ใบเป็นใบเดี่ยวรูปรี ปลายใบแหลม ฐานใบมน ใบแก่ผิวเรียบ ผลกลมเกลี้ยงขนาด 0.5-0.7 เซนติเมตร ยาว 1-2 เซนติเมตร (งานข้อมูลท้องถิ่น สำนักวิทยบริการมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี, 2559) มีลำต้นคล้ายต้น

ตะโก มีผลตก ออกดอกในฤดูฝนดอกมีสีเหลืองคล้ายดอกประดู่ผลจะแก่ตอนปลายฤดูฝนส่วนที่ให้สีของมะเกลือคือผลซึ่งให้สีดำ (นันทนัช พิเชษฐวิทย์, 2540)

เนื่องจากเป็นชุมชนกลุ่มชาติพันธุ์เขมรจึงมีเอกลักษณ์ในการแปรรูปผ้าอย่างหนึ่งคือ “การแซ่ผ้า” หรือบางครั้งเรียกว่า “การแส่ผ้า” ซึ่งก็คือการปักผ้านั่นเอง การปักผ้าเป็นศิลปหัตถกรรมที่มีมาตั้งแต่โบราณ ทำขึ้นเพื่อตกแต่งให้เกิดความสวยงามเป็นขั้นตอนต่อจากการทอผ้า หรือนำผ้าสำเร็จรูปมาใช้เป็นเครื่องนุ่งห่ม เครื่องแต่งกายและประยุกต์ใช้กับงานพิธีต่างๆ ในสมัยรัตนโกสินทร์ตอนต้น (ธรรมรัตน์ จรูญชนม์, ศุภาสิ วรชทองดี และอมรรรัตน์ อนันต์วรพจน์, 2563) ซึ่งทางบ้านเมืองหลวงจะปักผ้าที่จะนำมาแปรรูปเป็นเสื้อผ้าด้วยด้ายที่มีสีสันทัดใสบนผืนผ้าสีดำที่ย้อมด้วยมะเกลือ ตัดเย็บตามแบบเสื้อผ้าพื้นบ้านของชนเผ่าส่วย ชนเผ่าเขมร และนำไปอบสมุนไพรเพื่อให้มีกลิ่นหอมซึ่งเป็นสินค้าที่มีชื่อเสียงความเป็นเอกลักษณ์ และเริ่มเป็นที่นิยมขึ้นเรื่อยๆ แต่ด้วยการนำเอาประเพณีและวัฒนธรรมท้องถิ่นเข้ามาผสมผสานจึงทำให้ผ้าไหมนั้นมีราคาสูงแต่ขาดความหลากหลายในรูปแบบของผลิตภัณฑ์

เสื้อผ้าวินเทจคือเสื้อผ้าแนวย้อนยุค แฟชั่น Vintage Style คือการแต่งตัวโดยนำเทรนด์จากอดีตมาปรับใช้ในการแต่งตัวของเรานั้นเอง ซึ่งแฟชั่นเด่น ๆ ก็มีมาหลายยุคทีเดียว แต่ที่เห็นโดยทั่วไปก็จะเป็นสไตล์การแต่งตัวแบบยุค 70's ที่ใส่กางเกงขาม้ากับเสื้อผ้าสีตัดกัน รวมถึงแฟชั่นยุค 80's ที่เน้นการแมทช์ยีนส์ หรือใส่กางเกงทรงซิโนเอวสูงกับเสื้อเชิ้ต ซึ่งสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ ล้วนได้รับการนำมาใส่ในปัจจุบันได้ทั้งสิ้น ซึ่งลุคที่ได้จากการแต่งตัววินเทจนั้นนอกจากจะเป็นลุคที่มีเอกลักษณ์ แสดงให้เห็นถึงความเป็นตัวเอง สไตล์ รสนิยม ของตัวบุคคลอีกด้วย ปัจจุบันนี้การแต่งตัวแนววินเทจนั้นกำลังกลับมาเป็นที่ได้รับความนิยมอีกครั้ง วินเทจสามารถเรียกได้ว่าเป็นแนวแฟชั่นที่ได้รับความนิยมมาช้านาน ซึ่งแนววินเทจนี้มีอยู่มากมายไม่ว่าจะเป็นการตกแต่ง งานศิลปะ รถยนต์ หรือเสื้อผ้าหลายคนเข้าใจผิดคิดว่าสินค้าวินเทจจะต้องเป็นมือสองเท่านั้น ซึ่งจริงๆ แล้วของวินเทจไม่จำเป็นต้องเป็นของมือสองหรือผ่านการใช้งานมาแล้วเสมอไป เพราะแม้ว่าจะเป็นของที่อยู่ในกล่องโดยไม่มีการแกะออกมา แต่ผ่านระยะเวลามาถึง 20-30 ปี ก็สามารถเป็นของแนววินเทจได้เช่นกัน (เกร็ดความรู้.net, 2558) การแต่งตัวแนววินเทจเป็นอิทธิพลที่คนไทยได้รับจากต่างประเทศ คือการแต่งตัวแนวย้อนยุคที่หลายคนชื่นชอบด้วยสไตล์การแต่งตัวที่ค่อนข้างจะมีความเป็นเอกลักษณ์ของตนเองบวกกับความน่าสนใจในเครื่องประดับต่างๆ ที่ทำให้การแต่งตัวแนวนี้ได้รับความนิยม (กฤตมุข นาคปฐม, 2559) มาเป็นตัวหลักในการเลือกแต่งตัวส่งผลให้นอกจากเครื่องแต่งกายไปเรเวทสำหรับเที่ยวของวัยรุ่นเปลี่ยนไปจากที่มีการแต่งตัวใส่เสื้อยืดเท่ๆ หุ่นสวยและกางเกงยีนส์ เปลี่ยนเป็นเสื้อผ้าที่มีลักษณะเก่าๆ ยุคย้อนยุคด้วยรูปแบบที่ไม่ซ้ำใคร (ดวงภา ม่วงคัม, 2551)

จากการศึกษาข้อมูลต่างๆ ดังกล่าว ผู้วิจัยได้เล็งเห็นและตระหนักถึงความสำคัญคุณค่าทางวัฒนธรรมของชุมชนบ้านเมืองหลวง จึงมีแนวคิดต่อยอดผ้าไหมย้อมมะเกลือนำมาออกแบบและพัฒนาเป็นรูปแบบเสื้อผ้าสไตล์วินเทจ เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคกลุ่มใหม่ ๆ ให้น่าสนใจและเพิ่มการปักตกแต่งเพื่อความสวยงามและความเหมาะสมแก่ผู้สวมใส่ ทำให้ได้รูปแบบผลิตภัณฑ์ที่มีความพึงพอใจต่อผู้บริโภคที่หลากหลายรวมทั้งได้อนุรักษ์และรักษาวัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์ของชุมชนเป็นการต่อยอดทางภูมิปัญญา เพิ่มมูลค่าให้กับสินค้าภายในชุมชน

วัตถุประสงค์

1. เพื่อออกแบบและตัดเย็บเสื้อผ้าสไตล์วินเทจจากผ้าไหมย้อมมะเกลือตกแต่งด้วยการปักมือ
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อผลิตภัณฑ์เสื้อผ้าสไตล์วินเทจจากผ้าไหมย้อมมะเกลือ

กรอบแนวคิดในการวิจัย

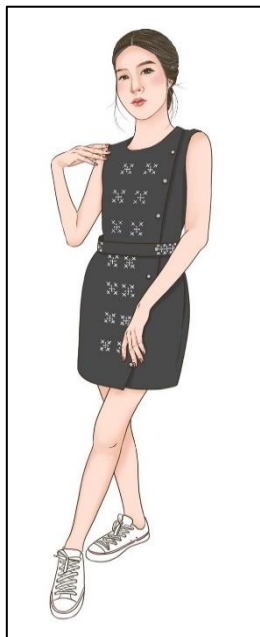
-ออกแบบและตัดเย็บเสื้อผ้าสไตล์วินเทจจากผ้าไหมย้อมมะเกลือตกแต่งด้วยการปักมือ
-สำรวจความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อผลิตภัณฑ์เครื่องแต่งกายต้นแบบ

-ต้นแบบเสื้อผ้าสไตล์วินเทจจากผ้าไหมย้อมมะเกลือตกแต่งด้วยการปักมือ
-ผลความพึงพอใจต่อผลิตภัณฑ์เครื่องแต่งกายต้นแบบ

วิธีการศึกษา/วิธีการวิจัย

1. ศึกษาและวิจัยเนื้อหาสาระค้นคว้าข้อมูลเกี่ยวกับผ้าไหมย้อมมะเกลือจากตำรา เอกสาร วารสาร งานวิจัยต่างๆเพื่อเป็นแนวทางในการทำเสื้อผ้าสไตล์วินเทจจากผ้าไหมย้อมมะเกลือ
2. ออกแบบเสื้อผ้าสไตล์วินเทจจากผ้าไหมย้อมมะเกลือชุดต้นแบบจำนวน 3 ชุด โดยได้ต้นแบบจากสไตล์ของเสื้อผ้าวินเทจ นำแนวคิดมาออกแบบให้มีความเป็นเสื้อผ้าวินเทจ แต่ยังทันสมัยและสามารถใส่ได้ในหลายโอกาส และออกแบบลวดลายที่ใช้ในการปักโดยนำลวดลายที่เป็นต้นแบบของการเสวผ้าในชุมชน โดยคัดเลือกมาจำนวน 4 ลาย
3. สร้างต้นแบบและตัดเย็บเสื้อผ้าสไตล์วินเทจจากผ้าไหมย้อมมะเกลือตกแต่งด้วยการปักมือ ทั้งหมดจำนวน 3 ชุด คือชุดกระโปรง 1 ชุด ชุดจัมสูทกางเกงขาสั้น 1 ชุด และชุดเดรสแขนระบาย 1 ชุด

(ก)

(ข)

(ค)

ภาพที่ 1 แสดงภาพต้นแบบเสื้อผ้าสไตล์วินเทจจากผ้าไหมย้อมมะเกลือตกแต่งด้วยการปักมือ 3 รูปแบบ รูปแบบที่ 1 (ก), รูปแบบที่ 2 (ข), รูปแบบที่ 3 (ค)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการศึกษาทฤษฎี แนวคิด และผลงานที่เกี่ยวข้องโดยแบ่งสอบถามเป็น 3 ตอน ได้แก่

- ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม
- ตอนที่ 2 ข้อมูลความรู้และการใช้ผ้าสไตล์วินเทจจากผ้าไหมย้อมมะเกลือ
- ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะต่อการออกแบบและตัดเย็บชุดจากผ้าไหมย้อมมะเกลือ

ความพึงพอใจในแต่ละข้อแบ่งเป็น 5 ระดับตามแบบ Likert Scale ได้แก่ พึงพอใจมากที่สุด พึงพอใจมาก พึงพอใจปานกลาง พึงพอใจน้อย และพึงพอใจน้อยที่สุด

- 5 หมายถึง ระดับความพึงพอใจมากที่สุด
- 4 หมายถึง ระดับความพึงพอใจมาก
- 3 หมายถึง ระดับความพึงพอใจปานกลาง
- 2 หมายถึง ระดับความพึงพอใจน้อย
- 1 หมายถึง ระดับความพึงพอใจน้อยที่สุด

กลุ่มตัวอย่างคือ กลุ่มตัวอย่างเฉพาะเจาะจง ที่ชื่นชอบและสนใจในเสื้อผ้าสไตล์วินเทจ จำนวน 50 คน วิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามตอนที่ 1 และตอนที่ 2 คือลักษณะพื้นฐาน และข้อมูลความรู้ ใช้ความถี่ และค่าร้อยละ แบบสอบถามตอนที่ 3 คือความพึงพอใจในรูปแบบเสื้อผ้าสไตล์วินเทจจากผ้าไหมย้อมสีมะเกลือ ใช้ค่าความถี่ และค่าเฉลี่ย

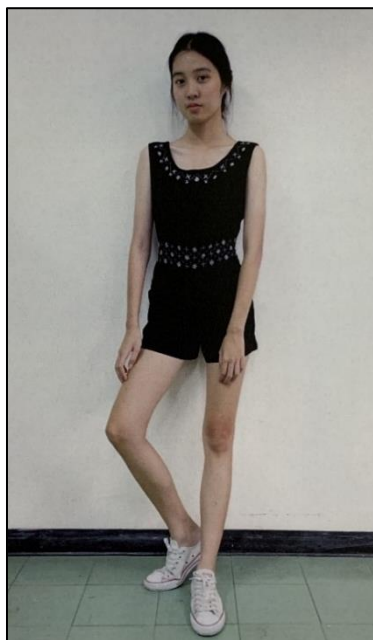
ผลการศึกษา

ผลการศึกษาการพัฒนาแบบเสื้อผ้าสไตล์วินเทจจากผ้าไหมไทยย้อมมะเกลือ พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความชื่นชอบในเรื่องสีสันของผ้าไหมย้อมมะเกลือและลดทอนการปักผ้าที่เป็นเอกลักษณ์ของชุมชน สอดคล้องกับ บุญโรช ศรีละพันธ์ (2557) ที่กล่าวถึง คนพื้นเมืองที่พูดภาษาท้องถิ่นที่เป็นภาษาเขมรเรียกว่า “เทอแซว”(การทำตะเข็บ) ซึ่งด้ายไหมที่เย็บเป็นเส้นจะตัดสีของเสื้อดูสะดุดตาสวยงาม ผลการศึกษาความพึงพอใจต่อการออกแบบและตัดเย็บชุดจากผ้าไหมย้อมมะเกลือ ความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อเสื้อผ้าสไตล์วินเทจจากผ้าไหมย้อมสีมะเกลือจากกลุ่มตัวอย่างเฉพาะเจาะจง เฉพาะผู้ที่สนใจในเสื้อผ้าสไตล์วินเทจ จำนวน 50 คน อุปกรณ์ที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าความถี่ ค่าร้อยละ และหาค่าเฉลี่ย ผลการวิจัยด้านพัฒนารูปแบบเสื้อผ้าสไตล์วินเทจจากผ้าไหมย้อมสีมะเกลือ ซึ่งได้ชุดต้นแบบ 3 ชุด ด้านผลสำรวจความพึงพอใจ พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงอายุ 21-23 ปี ด้านความรู้เรื่องผ้าไหมย้อมมะเกลือ เคยศึกษาเกี่ยวกับผ้าไหมย้อมมะเกลือ มีความชอบสีของผ้าไหมย้อมมะเกลือ คิดเป็นร้อยละ 52 ผลการวิจัยด้านความพึงพอใจต่อแบบเสื้อผ้าสไตล์วินเทจจากผ้าไหมย้อมสีมะเกลือทั้ง 3 ชุด พบว่ามีความพึงพอใจต่อแบบเสื้อผ้าสไตล์วินเทจจากผ้าไหมย้อมสีมะเกลือโดยรวมอยู่ในระดับความพึงพอใจมากที่สุด อันดับ 1 คือ ชุดที่ 3 มีค่าเฉลี่ย 4.33 รองลงมาคือ ชุดที่ 2 มีค่าเฉลี่ย 4.27 และอันดับสุดท้ายคือ ชุดที่ 1 มีค่าเฉลี่ย 4.12

สรุปว่า การพัฒนารูปแบบเสื้อผ้าสไตล์วินเทจจากผ้าไหมไทยย้อมมะเกลือเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคกลุ่มใหม่ๆให้น่าสนใจและเพิ่มการปักตกแต่งเพื่อความสวยงามและความเหมาะสมแก่ผู้สวมใส่ ทำให้ได้รูปแบบผลิตภัณฑ์ที่มีความพึงพอใจต่อผู้บริโภคที่หลากหลายรวมทั้งได้อนุรักษ์และรักษาภูมิปัญญาที่เป็นเอกลักษณ์ของชุมชนดังแสดงเสื้อผ้าสไตล์วินเทจจากผ้าไหมไทยย้อมมะเกลือในภาพที่ 2

(ก)

(ข)

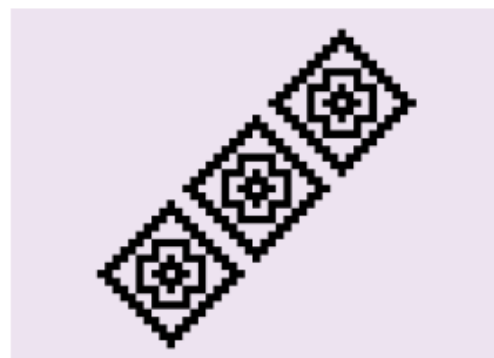
(ค)

ภาพที่ 2 แสดงภาพเสื้อผ้าสไตล์วินเทจจากผ้าไหมย้อมมะเกลือตกแต่งด้วยการปักมือที่ตัดเย็บแล้ว 3 รูปแบบ รูปแบบที่ 1 (ก), รูปแบบที่ 2 (ข), รูปแบบที่ 3 (ค)

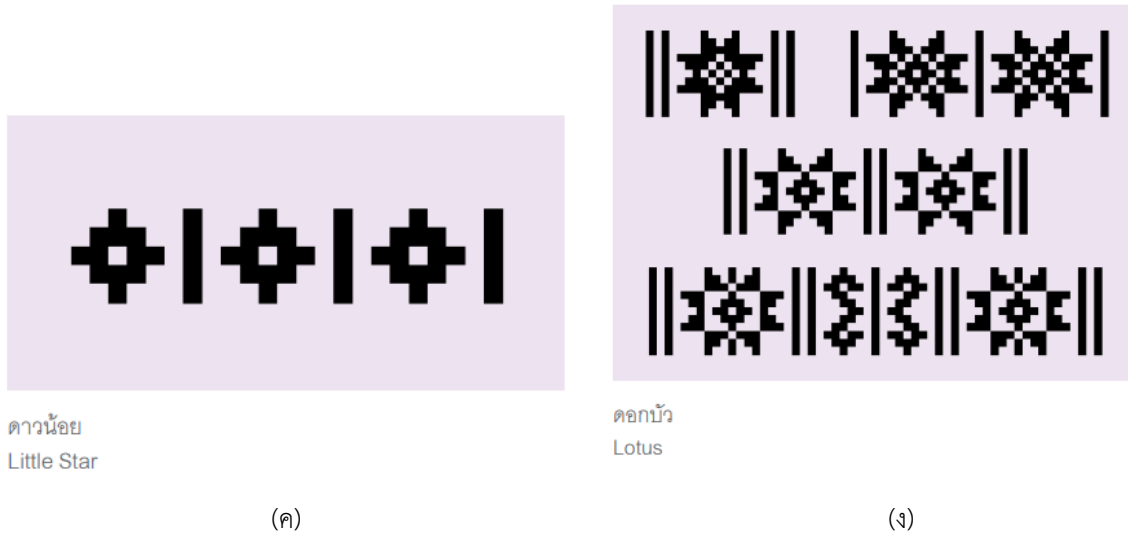
จิดตาไก่น้อย
Kid-ta-gai-noi

(ก)

ดอกจะแก
Dok-ja-kae

(ข)

ภาพที่ 3 แสดงต้นแบบลวดลายการเส้ผ้าที่นำมาประยุกต์ใช้ในการออกแบบและปักลวดลายตกแต่งชุด 4 ลาย ลายที่ 1 ลายขีดตาไก่อ้น้อย (ก), ลายที่ 2 ลายดอกจะแก (ข), ลายที่ 3 ลายดาวน้อย (ค), ลายที่ 4 ลายดอกบัว (ง)
หมายเหตุ : จาก “ผ้าเส้ ต้นแบบลวดลายบนผืนผ้าแพรวา” โดย สุชานาถ บุญเที่ยง, วารสารนานาชาติ มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 6(3), หน้า 64-67.

สรุปผล

งานวิจัยนี้ศึกษาการพัฒนาารูปแบบเส้ผ้าสไตล์วินเทจจากผ้าไหมไทยย้อมมะเกลือ โดยทำการออกแบบเส้ผ้าสไตล์วินเทจจำนวน 3 รูปแบบ ได้แก่ชุดเดรสสั้นแขนกุด ชุดจัมสูทกางเกงขาสั้น ชุดเดรสสั้นแขนยาวปลายแขนบาน เลือกใช้ผ้าไหมย้อมมะเกลือเพื่อทำการตัดเย็บชุด ตกแต่งด้วยการปักไหมด้วยเทคนิคการปักด้วยมือเป็นการปักผ้าที่เป็นเอกลักษณ์ของชุมชน ชุดทั้ง 3 รูปแบบสามารถสวมใส่ได้หลากหลายโอกาส ผลการประเมินความพึงพอใจผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับความพึงพอใจมากที่สุด 4 ด้านดังนี้ ด้านการออกแบบและตัดเย็บมีความสวยงามเหมาะสม ด้านความสวยงามของชุด ด้านความทันสมัยของชุดระดับพอใจมาก เพื่อเป็นแนวทางการศึกษาการพัฒนาารูปแบบเส้ผ้าสไตล์วินเทจจากผ้าไหมไทยย้อมมะเกลือต่อไป

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบคุณสาขาวิชาสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีที่เอื้อเฟื้อสถานที่ในการทำวิจัย

เอกสารอ้างอิง

- กนกวรรณ ยันตะบุศย์ และเกริกพล จำสมศรี (2563). การพัฒนาการย้อมสีเส้นไหมจากผลมะเกลือโดยการปรับปรุงพื้นผิวเส้นไหมด้วยพอลิเอทิลีนอิมิน. *วารสารวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี*, 22(1), 52-58.
- กฤตมุข นาคปฐม. (2559). *แผนธุรกิจแบรนด์เสื้อผ้าแนววินเทจสำหรับสุภาพบุรุษ Alte Kleidung*. [การค้นคว้าอิสระเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต]. สาขาวิชา วิสาหกิจขนาดกลางขนาดย่อม มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- กุลวรรณ คำแสน และณัฐภูมิ แสนสุข (2563). *ผงสีธรรมชาติจากถั่วดำ*. สาขาวิทยาศาสตร์การอาหารและโภชนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- นิรนาม (1). (2559). *งานข้อมูลท้องถิ่น สำนักวิทยบริการ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี*. สืบค้นเมื่อวันที่ 1 สิงหาคม 2565, จาก www.esanpedia.oar.Ubu.ac.th
- ณัฐภูมิ เเงะหวาน และเกษม มานะรุ่งวิทย์. (2565). การศึกษาการย้อมสีเส้นด้ายฝ้ายด้วยสีธรรมชาติจากใบสาบเสือ. *วารสารสังคมศาสตร์วิชาการ*, 15(1), 116-131.
- ดวงภา ม่วงคุ้ม. (2551). *การตัดสินใจซื้อสินค้าจากร้านค้าปลีกสมัยใหม่ของผู้บริโภคในจังหวัดนครปฐม*. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต]. มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม.
- ธรรมรัตน์ จรุงชนม์, ศุภาสิ วังทองดี และอมรรัตน์ อนันต์วราพงษ์, (2563). การประดิษฐ์โคมไฟด้วยเทคนิคการปักผ้าเพื่อเพิ่มมูลค่าในการออกแบบ. *วารสารราชพฤกษ์*, 18(2), 42-53.
- นันทน์ พิเชษฐวิทย์. (2540). *การย้อมสีสิ่งทอ*. ภาควิชาคหกรรมศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สถาบันราชภัฏบุรีรัมย์.
- บุญนำ พชรปิยะกุล, สถาพร ประดิษฐ์พงษ์, พีรานุช เลิศวัฒนารักษ์, กัญญา ภัทรกุลอมร และพิพัฒน์ ชูจันทร์. (2559). การย้อมสีกระดาษสาด้วยสีธรรมชาติจากดิน. *รายงานการประชุมวิชาการและ นำเสนอผลการวิจัยระดับชาติ และนานาชาติกลุ่มระดับชาติด้านวิทยาศาสตร์*, 1(1), 2866-2878.
- บุญโรช ศรีละพันธ์. (2557). *ภูมิปัญญาผ้าไหมลายลูกแก้วย้อมมะเกลือของกลุ่มชาติพันธุ์ส่วย เขมร ลาว และเยอ ในจังหวัดศรีสะเกษ*. มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี.
- พูลสุข บุญเนตร. (2551). *รายงานการวิจัย การลดฝุ่นผงในเส้นด้ายย้อมสีมะเกลือด้วยการอบไอน้ำ*. มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.
- นิรนาม (2). (2558). *มารู้จักกับคำว่าวินเทจกันว่ามีความหมายว่าอย่างไร*. สืบค้นเมื่อวันที่ 5 สิงหาคม 2565, จาก <https://www.เกร็ดความรู้.net>
- Songphan Wannamas. (2550) *Transferring Lanna Local Wisdom to the Word Chiangrai : Lanna*. Textile center Chiang Rai Rajabhat University.
- สุชานาถ บุญเที่ยง. (2559). *ผ้าแส่ว : ต้นแบบลวดลายบนผืนผ้าแพรวา*. *วารสารนานาชาติ มหาวิทยาลัยขอนแก่น สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์*, 6(3), 56-70.